

[Landbrugsministeren]

Når disse ting er taget i betragtning, er den reelle belastning i den størrelsesorden, jeg nævnte: et par hundrede millioner kroner.

Hr. Niels Anker Kofoed efterlyser andre initiativer, og jeg vil også meget gerne tage andre initiativer. Vi er i gang med et meget stort arbejde for at prøve at finde andre måder at lave gældsafløsning på. Jeg nævnte, at vi har foreslået indekslån med landbrugsспецифisk indeks. Vi arbejder nu med jordbanklån – som væsentlige dele af dansk landbrug har syntes var en god idé – som et frivilligt tilbud til landbruget eller til den enkelte landmand. Den enkelte mand i det liberale erhverv må selv have lov til at vælge sin finansieringsform. Vi synes bare, at han skal have flere muligheder, end han har nu. Men det liberale parti ville ikke lade den enkelte landmand få den valgmulighed. Vi arbejder ikke desto mindre med forslaget og prøver at se, om der kunne være en løsning på nogle af problemerne dér.

Hr. Niels Anker Kofoed siger, at en løsning vil komme til at koste penge, mange penge. Jeg vil gerne spørge de konservative: hvor mange penge? Så vidt jeg har kunnet læse de konservatives forslag, er der ikke sat kroner og øre på overhovedet. Hvad har man regnet med at bruge på dette her? Det må man vel kunne svare på, når hr. Niels Anker Kofoed så helt bestemt kan sige, at man vil bruge mange, mange penge på dette område.

Jeg er ked af, at hr. Bjørn Poulsen ikke mener, at dette her kan være til gavn for de 3.000 familier, der kan få glæde af en gælds-saneringslov. Jeg tror virkelig, at det har betydning for de mennesker at få disse gælds-saneringslån. Det giver dem en chance og en tro på, at de kan klare det. Derfor kan jeg heller ikke lide, at hr. Bjørn Poulsen ligesom hr. Grove truer disse familier med, at de får det ikke, hvis man ikke i øvrigt kan blive enige om andre ting. Men som sagt: vi arbejder stadig væk med andre ting.

Hr. Stubkjær Pedersen spørger, om det er statsministeren eller mig, der har ret – med henvisning til det, der står i Berlingske Tidende. Det er rigtigt, at det ikke er lykkedes os at få en aftale med landbruget. Det er rigtigt, at vi ikke er sikre på, at vi kan få det. Men det er også rigtigt, at landbrugets delegation stillede os nogle spørgsmål; vi vil orientere dem om de svar, vi kan give på de spørgsmål, og derefter vil vi drøfte sagen

med dem, så jeg vil ikke afvise muligheden for, at man på et eller andet område kan finde en aftale. Jeg tror som statsministeren, at det vil blive svært, men jeg vil altså ikke afvise, at den mulighed eksisterer.

Hr. Tinning taler igen om tvangsakkorder. Det er altså sådan, at der i lovgivningen er mulighed for at lave tvangsakkorder. Når det ikke bruges ret meget, er det, fordi folk finder, at det er en tung procedure at komme i gang med. Derimod er der altså ca. 6.000, der har kunnet komme i gang med en gælds-sanerings-sag.

Mange mener, at man skulle bruge tvangsakkorder til at få kreditforeningerne mere med, men i det omfang deres tilgodehavende ligger inden for tvangsrealisationsværdien, ville det være ekspropriation af privat ejendomsret, som jeg opfatter det, hvis man tvang dem ind i en akkord. Det ville gøre det til et meget vanskeligt problem.

Derfor er jeg glad for, at det har kunnet lade sig gøre at lave en henstandslåneordning her i folketinget med tilslutning fra et bredt flertal, hvorved kreditforeningerne gav 650 mill. kr. i lån. Disse lån har en kontantværdi af ca. 500 mill. kr.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Også jeg hæftede mig ved den udtalelse, der kom fra hr. Grove om, at man ikke kan være sikker på, at der er et flertal her i tinget. Nu ved jeg ikke, om hr. Grove kun talte på de konservatives vegne eller det var på hele firkløverets vegne. Det må vel være det sidste, hvis der ikke er noget flertal. Jeg vil spørge hr. Grove konkret: skal vi gå ud og sige til landmændene, at de ikke kan forvente, at man fra det konservative folkeparti eller fra firkløverpartierne vil være med til hurtigt at få denne lovgivning igennem? Skal det være den besked, jeg giver til den landmand, jeg blev kontakttet af forleden, og som sagde: »Jeg har været inde i store investeringer i 1980; kan jeg nu forvente, at jeg kommer med ind under denne lovgivning?« Skal mit svar til ham være, at vi ikke kan forvente, at der er et flertal i folketinget, fordi firkløverpartierne ikke med sikkerhed vil medvirke til den lovgivning?

Til sidst den korte bemærkning til hr. Niels Anker Kofoed, at jeg forstår, at det